

RAVNOPRAVNOST MUŠKARACA I ŽENA

Ravnopravnost muškaraca i žena jedan je od ciljeva Europske unije. S vremenom su zakonodavstvo, sudska praksa i izmjene Ugovorâ doprinijeli jačanju tog načela i njegovoj provedbi u Uniji. Europski parlament oduvijek je gorljivo branio načelo ravnopravnosti muškaraca i žena.

PRAVNA OSNOVA

Načelo u skladu s kojim bi muškarci i žene trebali primati jednaku plaću za jednak rad sadržano je u europskim ugovorima od 1957. godine (danas: članak 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)). U skladu s člankom 153. UFEU-a Europska unija može djelovati u širem području jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada, a u tom se okviru člankom 157. UFEU-a odobrava poduzimanje pozitivnih mjera za osnaživanje žena. Osim toga, člankom 19. UFEU-a predviđa se donošenje zakona za borbu protiv svih oblika diskriminacije, uključujući spolnu diskriminaciju. Zakonodavstvo za borbu protiv trgovine ljudima, prije svega ženama i djecom, doneseno je na temelju članaka 79. i 83. UFEU-a, a sredstvima Programa o pravima, jednakosti i građanstvu financiraju se, među ostalim, mjere kojima se doprinosi iskorjenjivanju nasilja nad ženama na temelju članka 168. UFEU-a.

CILJEVI

Europska unija utemeljena je na nizu vrijednosti, među kojima je i jednakost, te stoga promiče ravnopravnost žena i muškaraca (članak 2. i članak 3. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU)). Ti su ciljevi sadržani i u članku 21. Povelje o temeljnim pravima. Osim toga, u skladu s člankom 8. UFEU-a Unija ima zadaću da u svim svojim aktivnostima uklanja nejednakosti i promiče ravnopravnost muškaraca i žena (što je poznato i kao „rodno osviještena politika“). U Izjavi br. 19 priloženoj Završnom aktu međuvladine konferencije na kojoj je donesen Ugovor iz Lisabona Unija i države članice obvezale su se na „suzbijanje svih vrsta nasilja u obitelji [...] kako bi spriječile i kaznile ta kaznena djela te poduprle i zaštitile žrtve“.

POSTIGNUĆA

A. Glavno zakonodavstvo

Zakonodavstvo EU-a, uglavnom doneseno u okviru redovnog zakonodavnog postupka, obuhvaća:

- Direktivu Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti;
- Direktivu Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje;
- Direktivu Vijeća 2004/113/EZ od 13. prosinca 2004. o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe, odnosno pružanju usluga;
- Niz nekad važećih zakonodavnih akata 2006. stavljen je izvan snage i zamijenjen Direktivom 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006.^[1] o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinačeni tekst). U toj su Direktivi definirani pojmovi izravne i neizravne diskriminacije, uznemiravanja i spolnog uznemiravanja. Njome se također potiču poslodavci na poduzimanje preventivnih mjera za suzbijanje spolnog uznemiravanja, postrožuju se sankcije za diskriminaciju te se u državama članicama predviđa osnivanje tijela zaduženih za promicanje jednakog postupanja prema ženama i muškarcima. Parlament trenutačno traži reviziju odredbi o jednakoj plaći te Direktive^[2] te je usvojio provedbeno izvješće na temelju nekoliko studija koje je naručila Služba Europskog parlamenta za istraživanja (EPRS);
- Direktivu Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, Europsko udruženje obrtnika, malih i srednjih poduzetnika (UEAPME), Europski centar poslodavaca i poduzeća koji pružaju javne usluge (CEEP) i Europska konfederacija sindikata (ETUC) te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ;
- Direktivu 2010/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 86/613/EEZ;
- Direktivu 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima, koja zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2002/629/PUP; Tom je Direktivom predviđeno usklađivanje sankcija za trgovinu ljudima u svim državama članicama, kao i mjere potpore žrtvama, a države članice pozvane su da „razmatraju poduzimanje mjera kako bi se kao kazneno djelo kažnjavalo korištenje usluga čiji je predmet iskorištavanje [...], uz znanje da je osoba žrtva [trgovanja ljudima]” radi smanjivanja potražnje. Njome je također osnovan Ured koordinatora EU-a za suzbijanje trgovine ljudima;
- Direktivu 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o uspostavljanju europskog naloga za zaštitu čiji je cilj zaštititi osobu „od kaznenog

[1]Preinačenom direktivom stavljena je izvan snage i Direktiva 76/207/EEZ koja je bila izmijenjena Direktivom 2002/73/EZ.

[2]Vidi Rezoluciju Europskog parlamenta od 24. svibnja 2012. s preporukama Komisiji o primjeni načela jednake plaće muškaraca i žena za jednak rad ili rad jednake vrijednosti (SL C 264E, 13.9.2013., str. 75.).

djela druge osobe koje bi moglo ugroziti njezin život, fizički ili psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili seksualni integritet” i omogućiti nadležnom tijelu druge države članice da nastavi štiti tu osobu na svom teritoriju; Ta je Direktiva dopunjena Uredbom (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima, kojom se jamči priznavanje tih mjera za građane u cijeloj Europskoj uniji.

- Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP.

B. Napredak kroz sudsku praksu Suda Europske unije

Sud Europske unije ima važnu ulogu u promicanju ravnopravnosti muškaraca i žena. Među najznačajnijim presudama su:

- presuda u predmetu Defrenne II od 8. travnja 1976. (predmet 43/75): Sud je uvažio izravni učinak načela jednake plaće za muškarce i žene te presudio da se to načelo ne odnosi samo na postupanje javnih tijela već i na sve ugovore kojima se kolektivno regulira plaćeni rad;
- presuda u predmetu Bilka od 13. svibnja 1986. (predmet C-170/84): Sud je presudio da je mjera kojom se zaposlenike s nepunim radnim vremenom isključuje iz strukovnog mirovinskog sustava „neizravna diskriminacija” te da je u suprotnosti s prijašnjim člankom 119. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice ako je njome pogođen mnogo veći broj žena nego muškaraca, osim ako se može dokazati da se to isključenje temelji na objektivno opravdanim čimbenicima koji nisu povezani ni s kakvom vrstom diskriminacije na temelju spola;
- presuda u predmetu Barber od 17. svibnja 1990. (predmet C-262/88): Sud je odlučio da se sve vrste strukovne mirovine smatraju plaćom u smislu bivšeg članka 119. te da se stoga na njih odnosi načelo jednakog postupanja. Sud je presudio da bi muškarci trebali moći ostvarivati svoja prava na mirovinu ili obiteljsku mirovinu u istoj dobi kao i njihove kolegice;
- presuda u predmetu Marschall od 11. studenoga 1997. (predmet C-409/95): Sud je proglasio da se zakonodavstvom Zajednice ne isključuje nacionalno pravilo prema kojem, ako je u nekom sektoru broj žena manji od broja muškaraca, prednost treba dati kandidatkinjama („pozitivna diskriminacija”), pod uvjetom da ta prednost nije zajamčena automatski, da se muškim kandidatima jamči razmatranje prijave i da im prijavljivanje nije unaprijed onemogućeno;
- presuda u predmetu Test Achats od 1. ožujka 2011. (predmet C-236/09): Sud je proglasio nevažećim članak 5. stavak 2. Direktive Vijeća 2004/113/EZ na temelju toga da je u suprotnosti s načelom jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu robi i uslugama te u njihovoj nabavi. Stoga se isti aktuarski izračun mora primjenjivati na muškarce i žene kako bi se odredile premije i naknade za potrebe osiguranja;
- presuda u predmetu Korwin-Mikke od 31. svibnja 2018. (predmeti T-770/16 i T-352/17): Sud je donio presudu kojom se poništavaju kazne koje je Parlament izrekao poljskom zastupniku krajnje desnice u EP-u [Januszu Korwinu-Mikkeu](#) u

vezi s nizom kontroverznih komentara iznesenih na plenarnoj sjednici Parlamenta. Sud je u presudi naveo da, iako je sloboda izražavanja temeljno pravo koje se mora zaštititi, u skladu s Poslovnikom Parlamenta institucija može kazniti zastupnike u Europskom parlamentu samo ako njihovi komentari „podrivaju njegove postupke ili su ozbiljna prijetnja društvu, kao što je poticanje na nasilje ili rasnu mržnju”. Poslovnik je stoga izmijenjen na odgovarajući način. Kodeks primjerenog ponašanja zastupnika u Europskom parlamentu pri obnašanju dužnosti Predsjedništvo je donijelo 2. srpnja 2018. kao prilog novom Poslovniku.

C. Najnoviji razvoj situacije

U nastavku je pregled najnovijih mjera koje Europska unija poduzima u području ravnopravnosti muškaraca i žena.

1. U višegodišnjem financijskom okviru (VFO za razdoblje 2014. – 2020.) pitanje ravnopravnosti žena i muškaraca obrađuje se u sklopu programa Pravosuđe te programa Prava, jednakost i građanstvo.

Maksimalni doprinos Unije za provedbu programa Pravosuđe za 2020. iznosi 45 603 000 EUR, a financirat će se odobrenim sredstvima iz sljedećih linija općeg proračuna Europske unije za 2020. godinu:

(a) proračunska linija 33 03 02: 8 861 000 EUR

(b) proračunska linija 33 03 01: 33 743 000 EUR

(c) proračunska linija 18 06 01: 2 999 000 EUR

Maksimalni doprinos Unije za provedbu Programa o pravima, jednakosti i građanstvu za 2020. iznosi 66 713 000 EUR, a financirat će se odobrenim sredstvima iz sljedećih linija općeg proračuna Unije:

(a) proračunska linija 33 02 01: 27 960 000 EUR

(b) proračunska linija 33 02 02: 38 753 000 EUR

U studiji objavljenoj u jesen 2016. na zahtjev Odbora Parlamenta za prava žena i rodnu ravnopravnost (FEMM) predstavljen je pregled iznosa iz proračuna EU-a koji se troše na ostvarivanje rodne ravnopravnosti u odabranim državama članicama^[3].

2. Europski institut za ravnopravnost spolova (EIGE)

U prosincu 2006. Parlament i Vijeće osnovali su [Europski institut za ravnopravnost spolova](http://eige.europa.eu) sa sjedištem u Vilniusu u Litvi, čija je zadaća doprinositi promicanju rodne ravnopravnosti i osnaživati ta nastojanja, uključujući uvođenje načela rodne osvijestjenosti u sve politike EU-a i država članica. Institut se također bori protiv spolne diskriminacije i podiže razinu svijesti o rodnoj ravnopravnosti pružanjem tehničke pomoći institucijama EU-a, što obuhvaća prikupljanje, analiziranje i širenje informacija i metodoloških alata (vidi internetsku stranicu Centra za resurse i dokumentaciju EIGE-a: <http://eige.europa.eu/content/rdc>).

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

3. EIGE kao predsjedatelj mreže agencija za pravosuđe i unutarnje poslove

EIGE je 2018. bio predsjedatelj mreže agencija za pravosuđe i unutarnje poslove. Mreža je uspostavljena 2006. i sastoji se od devet agencija EU-a koje rade na nizu pitanja u području pravosuđa i sigurnosti, kao što su migracije i upravljanje granicama, borba protiv trgovine drogom, organiziranog kriminala i trgovanja ljudima, ljudska i temeljna prava te rodna ravnopravnost. Tijekom 2018. godine ta je mreža ispitivala utjecaj digitalizacije u područjima djelovanja agencija, a posebno se usredotočila na različite načine na koje tehnologija utječe na mlade žene i muškarce. To istraživanje pokazuje kako agencije mogu pomoći u ublažavanju rizika, jamčiti sigurnost i poticati jednakost u Europi. Završno izvješće mreže za 2018. i nalazi predstavljeni su na sjednici Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost održanoj u ožujku 2019. i dostupni su na internetu (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Ženska povelja i Strateško djelovanje za rodnu ravnopravnost 2016. – 2019.

Komisija je 5. ožujka 2010. donijela Žensku povelju radi boljeg promicanja ravnopravnosti žena i muškaraca u Europi i svijetu^[4].

U prosincu 2015. Komisija je objavila dokument „[Strateško djelovanje za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2019.](#)”^[5] kao nastavak i proširenje Strategije Komisije za ravnopravnost muškaraca i žena za razdoblje 2010. – 2015.^[6]

Strateško djelovanje usmjereno je na sljedećih pet prioritarnih područja:

- [povećanje sudjelovanja žena na tržištu rada i jednaka ekonomska neovisnost](#);
- [smanjenje razlika u plaćama, zaradi i mirovinama između spolova, a time i borba protiv siromaštva među ženama](#);
- [promicanje ravnopravnosti žena i muškaraca u donošenju odluka](#);
- [borba protiv rodno uvjetovanog nasilja, zaštita žrtava i pružanje potpore žrtvama](#);
- [promicanje rodne ravnopravnosti i prava žena diljem svijeta](#).

5. Akcijski plan za rodnu ravnopravnost za razdoblje 2016. – 2020.

Vijeće je 26. listopada 2015. donijelo „Akcijski plan za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2020.”^[7] na osnovi zajedničkog dokumenta radnih službi Komisije i Europske službe za vanjsko djelovanje (EEAS) na temu „Ravnopravnost spolova i jačanje položaja žena: vanjskim odnosima EU-a u razdoblju 2016. – 2020. do preobrazbe života djevojčica i žena”^[8]. U tom novom akcijskom planu za rodnu ravnopravnost istaknuta je „potreba za ostvarivanjem potpunog i ravnopravnog

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]Radni dokument službi Komisije – Strateško djelovanje za rodnu ravnopravnost za razdoblje 2016. – 2019. (SWD(2015) 0278).

[6]O sljedećoj strategiji počelo se promišljati u rujnu 2014. u okviru radionice nazvane „Nova strategija za ravnopravnost spolova nakon 2015.” kojom je započeta izrada izvješća o vlastitoj inicijativi odbora FEMM, što je pak dovelo do donošenja Rezolucije Europskog parlamenta od 9. lipnja 2015. o Strategiji EU-a za jednakost žena i muškaraca nakon 2015. (SL C 407, 4.11.2016., str. 2.). Materijali s radionice dostupni su na internetskoj stranici Parlamenta.

[7]Zaključci Vijeća o Akcijskom planu za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2020. od 26. listopada 2015.

[8]21.9.2015., SWD(2015) 0182.

uživanja svih ljudskih prava i temeljnih sloboda žena i djevojčica, za postizanje ravnopravnosti spolova i za jačanje položaja žena i djevojčica”.

6. Ciljevi održivog razvoja

Opća skupština Ujedinjenih naroda donijela je 25. rujna 2015. rezoluciju o programu razvoja nakon 2015. naslovljenu „Promijeniti svijet: Program održivog razvoja do 2030.”^[9]. Program obuhvaća 17 ciljeva održivog razvoja i 169 podciljeva, a stupio je na snagu 1. siječnja 2016. Ciljevi održivog razvoja temelje se na milenijским razvojnim ciljevima. Međutim, za razliku od milenijских razvojnih ciljeva koji su bili namijenjeni samo za djelovanje u zemljama u razvoju, ciljevi održivog razvoja odnose se na sve zemlje. Cilj održivog razvoja br. 5: „Ostvariti ravnopravnost spolova i ojačati položaj žena i djevojčica” sadrži pet podciljeva.

7. Pristupanje EU-a Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istanbulska konvencija)

Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istanbulska konvencija) koja je stupila na snagu 2014. prvi je pravno obvezujući međunarodni instrument za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i djevojčicama na međunarodnoj razini. Njome je uspostavljen sveobuhvatan okvir pravnih i političkih mjera za sprečavanje takvog nasilja, pružanje potpore žrtvama i kažnjavanje počinitelja. Do studenoga 2017. potpisale su je sve države članice EU-a, a do veljače 2020. ratificirala ju je 21 država članica (Austrija, Belgija, Cipar, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Grčka, Hrvatska, Irska, Italija, Luxembourg, Malta, Nizozemska, Njemačka, Poljska, Portugal, Rumunjska, Slovenija, Španjolska i Švedska). Konvencijom je predviđeno i pristupanje EU-a u njegovim područjima nadležnosti.

Europska je komisija u listopadu 2015. objavila plan za moguće pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji, a u ožujku 2016. predstavila dva prijedloga odluka Vijeća, jedan o potpisivanju, a drugi o dovršetku pristupanja (ratifikaciji) Istanbulske konvencije od strane Europske unije.

Nakon rasprava o tom pitanju Vijeće je odlučilo da bi se nacrt odluke o potpisivanju Konvencije trebao podijeliti na dvije zasebne odluke, jednu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima, a drugu o azilu i zabrani vraćanja. Te dvije odluke Vijeća usvojene su u svibnju 2017., a potom je povjerenica EU-a za pravosuđe, potrošače i ravnopravnost spolova Věra Jourová 13. lipnja 2017. u ime Europske unije potpisala Istanbulsku konvenciju.

Potpisivanje je prvi korak u procesu pristupanja EU-a Konvenciji. Kako bi se zaključio proces pristupanja Konvenciji Vijeće sada treba donijeti odluke. U Vijeću se o zakonodavnim prijedlozima u tom području raspravlja u okviru Radne skupine za temeljna prava, prava građana i slobodno kretanje osoba (FREMP, međuinstitucijski predmet [2016/0063 \(NLE\)](#)). Rasprave te radne skupine trenutačno su usredotočene na Kodeks ponašanja kojim se utvrđuje kako će EU i njegove države članice surađivati pri provedbi Konvencije.

[9]Rezolucija br. 70/1 koju je donijela Opća skupština UN-a 25. rujna 2015.

Za zaključivanje procesa pristupanja Konvenciji potreban je pristanak Parlamenta.

ULOGA EUROPSKOG PARLAMENTA

Parlament ima važnu ulogu u podupiranju politike jednakih mogućnosti, posebice djelovanjem Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost (FEMM). U pogledu jednakog postupanja na tržištu rada Parlament djeluje na temelju redovnog zakonodavnog postupka (suodlučivanje). Primjeri za to su sljedeći:

- Prijedlog direktive o povećanju ravnoteže spolova među savjetodavnim članovima uprava trgovačkih društava uvrštenih na burzama te o drugim povezanim mjerama ([COM\(2012\) 0614](#)). Vidi stajalište Parlamenta u prvom čitanju doneseno krajem 2013^[10].
- Revizije Direktive 92/85/EEZ (vidi gore). U prvom čitanju^[11] Parlament je zagovarao dulji rodiljni dopust uz punu plaću, u trajanju od 20 tjedana^[12]. Budući da se Parlament i Vijeće nisu mogli usuglasiti oko Prijedloga Komisije, Komisija ga je povukla i zamijenila planom za inicijativu poznatu kao „Novi početak za rješavanje problema uspostave ravnoteže između poslovnog i privatnog života s kojima se suočavaju zaposlene obitelji”^[13].

Parlament također doprinosi općem razvoju politika u području rodne ravnopravnosti izvješćima o vlastitoj inicijativi i skretanjem pozornosti ostalih institucija na konkretna pitanja, među kojima su:

- borba protiv nasilja nad ženama. Parlament je usvojio zakonodavno izvješće o vlastitoj inicijativi^[14] u kojemu se od Komisije traži pokretanje zakonodavne inicijative na osnovi članka 84. UFEU-a radi promicanja i podupiranja djelovanja država članica u području sprečavanja nasilja nad ženama i djevojčicama. Ta rezolucija obuhvaćala je niz preporuka, a odbor FEMM osnovao je posebnu radnu skupinu za daljnji rad u vezi s tom rezolucijom;
- U središtu pozornosti tijekom Međunarodnog dana žena 2019. bila je snaga žena u politici. Odabrana tema u središtu je pozornosti kad je riječ o pravima žena jer se odnosi na sudjelovanje žena u kolektivnom upravljanju našim društvom. S vremenom su zakonodavstvo, sudska praksa i izmjene Ugovorâ doprinijeli osnaživanju tog načela i njegovoj provedbi u EU-u. Parlament oduvijek istinski

[10]Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 20. studenoga 2013. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o povećanju ravnoteže spolova među savjetodavnim članovima uprava trgovačkih društava uvrštenih na burzama te o drugim povezanim mjerama (SL C 436, 24.11.2016., str. 225.).

[11]Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 20. listopada 2010. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive Vijeća 92/85/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje (SL C 70E, 8.3.2012., str. 162.).

[12]Za komparativnu analizu pravnih odredbi u državama članicama vidi izvješće Resornog odjela za prava građana i ustavna pitanja Europskog parlamenta naslovljeno „Rodiljski, očinski i roditeljski dopust: podaci o trajanju i stopama naknade u Europskoj uniji” te objavljeno 2015. i dostupno na internetskoj stranici Europskog parlamenta.

[13]http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_en.pdf

[14]Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. s preporukama Komisiji o borbi protiv nasilja nad ženama (SL C 285, 29.8.2017., str. 2.).

zagovara rodnu ravnopravnost, a tim se događajem ističe važnost sudjelovanja žena u politici, posebno na europskoj razini;

- Preporuka Europskog parlamenta Vijeću o prioritetima EU-a za 62. sjednicu Komisije UN-a o statusu žena u kojoj se poziva na jačanje položaja žena u ruralnim područjima i pristup žena medijima te informacijskim i komunikacijskim tehnologijama, kao i utjecaj i korištenje tih tehnologija za poboljšanje položaja žena^[15]. Izaslanstvo odbora FEMM posjetilo je Komisiju UN-a za položaj žena u ožujku 2018.

Parlament također primjenjuje rodno osviještenu politiku u radu svih svojih odbora^[16]. U tu svrhu uspostavljene su dvije mreže o rodno osviještenoj politici čiji rad koordinira odbor FEMM. U okviru mreže predsjednika i potpredsjednika koji se zalažu za rodno osviještenu politiku okupljaju se zastupnici u Europskom parlamentu koji podržavaju uključivanje rodne dimenzije u rad svojih odbora. Njih podržava mreža administratora koji se zalažu za rodno osviještenu politiku u tajništvima svih odbora. Skupina na visokoj razini za rodnu ravnopravnost promiče izobrazbu i podizanje razine svijesti o rodno osviještenoj politici među zaposlenicima Parlamenta i klubovima zastupnika.

Martina Schonard
11/2020

[15]Preporuka Europskog parlamenta Vijeću od 1. ožujka 2018. o prioritetima EU-a za 62. sjednicu Komisije UN-a o statusu žena (SL C 129, 5.4.2019., str. 58.).

[16]Rezolucija Europskog parlamenta od 13. ožujka 2003. o rodno osviještenoj politici u Europskom parlamentu (SL C 61 E, 10.3.2004., str. 384.).

